

РЕШЕНИЕ

№ 6387

гр. ..., 24.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 166 СЪСТАВ, в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ СТ. ДИМИТРОВА

при участието на секретаря ИВАНКА Н. МОНЧЕВА СТОЙНЕВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ СТ. ДИМИТРОВА Гражданско дело
№ 20211110145059 по описа за 2021 година

Предявен е от ищеца **Б. М. К.** иск с правно основание **чл. 45 ЗЗД** за осъждане на ответника **В. Р. А.** да заплати на ищеца сумата **10000,00 лева**, представляваща обезщетение за **неимуществени вреди** – претърпени болки и страдания вследствие на причинена средна телесна повреда, изразяваща се във временно разстройство на здравето, неопасно за живота, като за деянието ответникът е признат за виновен и е освободен от наказателна отговорност по реда на чл.78а НК с наложено наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. по НЧХД № 3457/2019 г. по описа на СРС, 112 състав.

Ищецът **Б. М. К.** твърди, че 28-ми срещу 29-ти август, 2018 г., бил поканен на рожден ден в „...“, като в 00:30 ч. влязъл в заведението. Посочва, че към 01:35 ч. ответникът се обърнал към ищеца с въпроса „той ли е бившия на И.Ц.“ и започнал да се държи агресивно с ищеца, след което ищецът е хванал двете ръце на ответника. Поддържа, че предвид създалата се ситуация, се намесила охраната на заведението. Твърди, че след като пуснал ръцете на ответника, последният му нанесъл удар с бутилка в областта на главата, вследствие на което му причинил увреждания в областта на главата. В резултат на нанесените удари ищецът получил световъртеж от централен произход, от който получил главоболие, главозамайване и неясно виждане, поради което потърсил медицинска помощ веднага след инцидента в УМБАЛСМ Н. И. Пирогов“ и същата му била оказана. След проведения медицински преглед са били констатирани рани и кръвонасядане на лицето и кръвонасядане по предната повърхност на гръдния кош, а при последващи прегледи от различни лекари специалисти били установени множество открити рани на главата и световъртеж от централен произход, за което му били издадени болнични листи за временна неработоспособност. Вследствие на временното разстройство на здравето ищецът изпитвал болки и страдания,

изразяващи се в дискомфортност за излизане и общуване, затваряне в себе си и нежелание за излизане и общуване с приятели, продължили над 6 месеца, било засегнато самочувствието му на млад мъж. Поддържа, че ответникът бил признат за виновен за извършено престъпление по чл. 130 , ал. 1 НК и освободен от наказателна отговорност по реда на чл. 78а НК. Моли за уважаване на предявения иск.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът **В. Р. А.** представя писмен отговор чрез назначения особен представител, с който оспорва предявения иск като недопустим, а по същество – по основание и размер. Оспорва да е извършил процесното деяние и да е налице причинно-следствена връзка между него и твърдените неимуществени вреди. Възражава срещу изложената в исковата молба фактическа обстановка. Твърди, че ищецът е осъществил първи контакт с ответника, с което е провокирал защитна реакция, изразяваща се в неизбежна отбрана. Възражава срещу твърдението, че е нанесъл удари, с които бил причинил процесните телесни увреждания на ищеца. Оспорва ищецът да е бил закаран в болничното заведение по безопасен за него начин. Оспорва да е провеждано предписаното лечение. Релевира възражение за съпричиняване от страна на ищеца. В условията на евентуалност оспорва и размера на исковата претенция. Моли за отхвърляне на исковете.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото е представен лист за преглед на пациент № 177894 от 29.08.2018 г. 02:31 часа, в който е отразено, че на посочената дата и час е извършен преглед на Б. М. К. в КДБ/СО (спешен приемно-консултативен кабинет по неврохирургия и ЛЧХ) и е поставена диагноза открита рана на други области на главата, снета е анамнеза побой, обективно състояние: рана на дясната вежда, терапия: БТЛ, ТАП.

По делото е представено Съдебномедицинско удостоверение № 271.08/2018 г., издадено от д-р А.Н.Х. – асистент от Клиника по съдебна медицина и деонтология при Медицински университет – ..., в което е отразено, че при извършен на 29.08.2018 г. в 14:30 часа преглед на Б. М. К. по повод съобщен от последния нанесен на 29.08.2018 г. около 1:30 часа удар с юмрук в областта на лицето и последвало сборичкване и падане върху терена, е констатирана в средната трета на дясната вежда, успоредно на ръба на орбитата рана с дължина 2 см обработена с биологично тъканно лепило. Във външния край на дясната вежда успоредно на ръба на орбитата е констатирана рана обработена с биологично тъканно лепило и дължина 3 см. На горния и долния клепач на дясното око е констатирано мораво синкаво кръвонасядане с размери 7/5 см. И непосредствено под лявата гърда е констатирано напречно разположено спрямо оста на тялото кръвонасядане с размери 8/1 см. Според медицинското лице, тези травматични увреждания са получени в резултат на действието на твърди тъпи и тъпоръбести предмети и могат да се получат по време и начин, както съобщава прегледания.

Представен и приет е като доказателство по делото Амбулаторен лист № 4000/30.08.2018 г., от който е видно, че на Б. М. К. е поставена диагноза: Множествени открити рани на главата. Придружаващи заболявания: Други увреждания на склерата. Главоболие. Анамнеза: при травма - открита рана на главата около очите и в основата на носа, наложени шевове. Оплаква се от световъртеж, гадене, замъглено зрение. Предстои уточняване с хирург, офталмолог, невролог. Издава се б.л.за вр.нетр. Обективно състояние: бял дроб: чисто везикулярно дишане. Сърце – ритмична сърдечна дейност. RR 130/90. Корем - мек, палпаторно неболезнен. спец.статус: кръвонасядане в областта на орбитата, челото и основата на носа. Терапия: симптоматични средства, ХДР, уточнена със специалист. Издаден б.л. за временна нетрудоспособност.

Видно от Амбулаторен лист № 1446/31.08.2018 г., на Б. М. К. е поставена диагноза: Конюктивална хеморагия. Контузио булби ок. декс. Хаематома палпебрарум. Вулнус рег. супраорбиталис. Анамнеза: на 29.08.2018 г., през нощта - 01.30 ч. му бил нанесен побой. В Пирогов обработили и лепили раните около дясното око. С оплакване от силни болки и сълзене от дясно око. Обективно състояние: ВОД = 1.0; ВОС =1.0. Пр.сегмент: Д.О. над дясната вежда има рана с круста с големина 2см. В латералния край на веждата има рана с големина 3 см. с круста. Има хематоми с мораво-зеленикав цвят по клепачите. Субконюнктивен хематом темпорално. Епифора. Конюнктивна инекция. Л.О. - б.о. Очни дъна - б.о. Изследвания: изследване на рефракция; биомикроскопия; офталмоскопия. Терапия: Макситрол 4x1к в дясно око. Унг. Гентамицин офт. вечер в д.о. Не се препоръчва зрително натоварване 14 дни до подобряване на състоянието.

От Амбулаторен лист № 4585/31.08.2018 г. се установява, че на Б. М. К. е поставена диагноза: Световъртеж от централен произход. Анамнеза: на 29.08.2018 г., през нощта - 01.30 ч. претърпял ЧМТ - удар в областта на дясно око. Не е губил съзнание. Настоящи оплаквания - главоболие, главозамайване, неясно виждане. Обективно състояние: кръвонасядания в областта на дясно око и над дясната супраорбитална област. СМРД не се установява. ЧМН - б.о. При проби за латентни парези задържа 4- те крайника. Ромберг + залита напред. НПП задоволителни. ВКФ - б.о. Вр. нетрудоспособен 14 дни. Терапия: Тебокан.

Представен и приет е като доказателство по делото Амбулаторен лист № 2072/31.08.2018 г. е видно, че на Б. М. К. е поставена диагноза: Множествени открити рани на главата. Анамнеза: оплаквания от тежест и болки в контузии рани в областта на лицето и главата. Обективно състояние: кръвонасядания в дясна част на лицето с разкъсно-контузна рана над дясна орбита. Първа помощ оказана в Пирогов. Терапия: ХО.

Представен е и приет като доказателство Болничен лист № E20181817079, съгласно който на Б. М. К. е дадена отпуск за временна нетрудоспособност от 30.08.2018 г. до 12.09.2018 г. Диагноза: Множествени открити рани на главата, домашно-амбулаторен режим.

По делото е представена Присъда от 13.05.2021 г. по НЧХД №

3457/2019 г. по описа на СРС, НК, 112 състав, с която подсъдимият В. Р. А., ЕГН ***** е призната за ВИНОВЕН в това, че на 29.08.2018 г. около 01:40 часа, в гр. ..., в заведение „...“, находящо се на .. (..) чрез удар със стъклена бутилка в областта на дясната вежда, нанесъл на Б. М. К., ЕГН *****, лека телесна повреда, изразяваща се в две разкъсно-контузни разни да дясната вежда, успоредно на ръба на орбитата, кръвонасядане на клепачите на дясното око, субконюнктивален кръвоизлив на дясното око, което е довело до реализиране на медикобиологичен признак временно разстройство на здравето, неопасно за живота – престъпление по чл. 130, ал. 1 НК, поради което и на основание чл. 130, ал. 1 вр. чл. 78а НК съдът го освобождава от наказателна отговорност и му налага административно наказание „глоба“ в размер на 1000,00 лева. Присъдата не е обжалвана и е влязла в сила на 29.05.2021 г.

По делото е изслушано и прието заключение на съдебномедицинска експертиза, изготвено от вещото лице д-р Ц. Н. Г., което съдът изцяло възприема като обективно, безпристрастно и компетентно дадено. Съгласно изводите на експерта, след инцидента на 29.08.2018 г. при Б. М. е установена мекотъканныа травма в областта на дясна орбита изразяваща се в кръвонасядане на клепачите, две рани на дясна вежда и контузия на дясна очна ябълка с кръвоизлив под конюнктивата. Тази травма е контактно увреждане от действие с неголяма травмираща сила на твърд тъп предмет и може да се причини по време и начин твърдени в искова молба, а именно с нанесен удар с бутилка в дясна орбитална област на главата. Увреждането е водело до изразени болки и страдания, както и временно до функционални смущения за дясно око. При благоприятно протичане на оздравителен процес последиците от подобни травми отшумяват до около 2 -3 седмици след инцидента. Вещото лице сочи, че в представената медицинска документация по делото не е изяснено дали се касае за травматично обусловен световъртеж от централен произход - Централен отоневрологичен синдром (ЦОНС) или за болестно обусловен такъв и при липса на проследяваща мед. документация и изследвания е невъзможно да се приеме, че този световъртеж от централен произход е персистирал продължително и/или е довел до декомпресириani състояния. Експертът прави извод, че получените травми са причинили на ищеца и се отнасят към критериите на медико-биологичния признак временно разстройство на здравето неопасно /по смисъла на чл. 130 ал. 1 НК/.

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпит на свидетеля Севгинар Али Фейзула – майка на ищеца Б. М. К.. Свидетелката сочи, че със сина си живеят заедно в едно домакинство. Навежда твърдения, че след процесния инцидент на 28.08. ищецът се прибрал сутринта на следващия ден към 4:00-5:00 часа посинял с лепенка на окото. Соци, че след случката ищецът изпаднал в депресия, затворил се в себе си, не търпял светлина, пускал пердетата, отказвал да яде, прилошавало му. Поддържа, че физическото възстановяване на окото на ищеца отнело два-три месеца, докато отmine посиняването. Соци, че свидетелката карала и връщала ищеца на процедури за обработване на раната и на лекар за изписване на рецепти. Поддържа, че ищецът не искал да излиза навън, не вдигал телефона и от

датата на инцидента не е стъпвал в дискотека. Навежда твърдения, че психическото възстановяване на ищеца отнело шест - седем месеца.

Други относими и допустими доказателства не са представени по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Непозволеното увреждане е сложен юридически факт, елементите на който са деяние /действие или бездействие/, вреда, противоправност на деянието, причинна връзка и вина, съединени от правната норма в едно единство. Съгласно разпоредбата на чл. 300 ГПК, влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

В конкретния случай горепосочените обстоятелства са безспорно установени с приетата като доказателство по делото Присъда от 13.05.2021 г. по НЧХД № 3457/2019 г. по описа на СРС, НК, 112 състав, влязла в законна сила на 29.05.2021 г., с която ответникът е признат за виновен в извършено престъпление по чл. 130, ал. 1 НК. Въпреки, че с присъдата подсъдимият - настоящ ответник е освободен от наказателна отговорност на основание чл. 78а НК, деянието и в този случай си остава престъпление, а не административно нарушение. С оглед предходното, настоящият съд е обвързан изцяло от фактите по присъдата - деяние, противоправност и вина, поради което същите не следва да се доказват отново в настоящото производство. Предмет на настоящото производство са въпросите за вредата - настъпила ли е, в какъв обем и има ли причинна връзка. Не може да бъде споделено възражението на ответника, че именно той е нанесъл удари, които са причинили уврежданията на ищеца, доколкото въпросът за авторството на деянието е решен с влязлата в сила присъда, която е задължителна за настоящия състав.

Наличието на причинени на пострадалия увреждания се установява от представените и приети като доказателства по делото медицински документи и заключението на вещото лице по допуснатата съдебномедицинска експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено. Приетото по делото съдебномедицинско удостоверение, като официален свидетелстващ документ, издаден от съдебен лекар и удостоверяващ здравословното състояние на прегледания, се ползва с материална доказателствена сила. След като доказателствената сила на същото не е оборена от ответника, последното следва да се цени с оглед разпоредбата на тъй като по своята правна същност представлява официален свидетелстващ документ и се ползва с материална доказателствена сила относно фактите и обстоятелствата, удостоверени в него. Съдебномедицинско удостоверение, издадено от съдебен лекар при отделение за съдебна медицина е официален свидетелстващ документ, тъй като материализира изявление на длъжностно лице (извършващият прегледа лекар) в това му качество, в рамките на неговата компетентност и по установения ред и форма.

Настоящият съд приема, че е налице и причинно-следствена връзка между деянието на ответника и претърпените от пострадалия неимуществени вреди. Предходното се установява на първо място от влязлата в сила присъда, за която както бе посочено и по-горе, установява съставомерно деяние по чл. 130, ал. 1 НК, вследствие на което на пострадалия са причинени конкретни телесни увреждания, предмет на неимуществени вреди в настоящото производство, а на следващо място от събраните в настоящото производство гласни и писмени доказателства и доказателствени средства – медицинска документация, показанията на св. Севгинар Али Фейзула и заключението на съдебномедицинската експертиза. Видно от заключението на СМЕ, травмите на пострадалия са причинени от действие с неголяма травмираща сила на твърд тѣп предмет и може да се причини по време и начин твърдяни в искова молба.

Съдът изцяло кредитира показанията на свидетелката Севгинар Али Фейзула като логични, последователни, вътрешно непротиворечиви, кореспондиращи си помежду си и с останалия събран по делото доказателствен материал. Съдът прецени показанията на свидетеля на основание чл. 172 ГПК с оглед всички други данни по делото. Макар свидетелката де майка на ищеца, същата под страх от наказателна отговорност излага подробно и последователно всички факти и обстоятелства, които лично е възприела, добровъсвестно признават на кои въпроси не може да отговорят като не се установява стремеж за депозиране на угодни за някоя от страните показания. Следва да се отбележи, че именно лице от най-близкото обкръжение на ищеца е имало възможност да лично да възприемат процеса на лечение и възстановяване от нанесените травми.

Голословно и неподкрепено от събрания по делото доказателствен материал е наведеното от ответника възражение за липса на проведено лечение. Видно от проведения на ищеца личен преглед на 29.08.2018 г. от съдебен лекар, констатираните рани на лицето са били обработени с биологично тъканно лепило. В тази насока са и показанията на разпитания свидетел Севгинар Али Фейзула, която заявява, че при прибирането си сутринта след инцидента ищецът е бил с превръзка на окото. Още повече – свидетелката е категорична, че лично е карала и връщала ищеца на процедури за обработване на раната и на лекар за изписване на рецепти по време на оздравителния период.

Изложените в отговора на исковата молба доводи, че ответникът е действал при условията на неизбежна отбрана, изключваща отговорността за вреди по чл. 46, ал. 1 ЗЗД, евентуално, че е налице съпричиняване за настъпване на вредоносния резултат, са неоснователни. За да е налице неизбежна отбрана е необходимо да бъде установено наличието на непосредствено противоправно нападение, което да създава реална и непосредствена опасност за увреждане на правно защитени интереси. Неизбежна отбрана, включително при превишаване на нейните предели, има при вече започнало противоправно нападение от страна на пострадалия, което не е прекратено и за чието отблъскване отбраняващият се причинява вреда на нападателя. Съгласно чл. 51, ал. 2 ЗЗД съпричиняване е налице, когато с

поведението си пострадалият е допринесъл за вредоносния резултат, като е създал условия или е улеснил настъпването на вредите. Приносът трябва да бъде конкретно установен, както и обстоятелството, че без приноса на пострадания не би се стигнало до уврежданията. Правните последици от съпричиняването и значението му за размера на обезщетението, което увреденият има право да получи като паричен еквивалент на произлезлите от деликта вреди, изключват допустимостта съдът да основава изводите си за съпричиняване с вероятности или с предположения.

На първо място, признаването на ответника за виновен за нанесената от него телесна повреда, изключва института на неизбежната отбрана. Наведеното с отговора на исковата молба възражение в тази насока не подлежи на доказване по настоящото дело, тъй като неизбежната отбрана изключва обществената опасност на деянието (чл. 12 НК), а оттам изключва и извършването на престъпление (чл. 9 НК), а в настоящия случай е налице влязла в сила осъдителна присъда по отношение на ответника.

На следващо място, ответникът, чиято е доказателствената тежест по чл. 154 ГПК, не е доказал възражението, че ищецът е допринесъл за настъпването на вредоносния резултат, поради което обезщетението да подлежи на намаляване. Не се установява по категоричен начин по делото, че пострадалият е улеснил настъпването на вредите. Извършените в хода на наказателното производство процесуални действия не могат да бъдат взети предвид от настоящия съд, а приетото съдебномедицинско удостоверение от 05.09.2018 г. за констатиране една седмица след инцидента при преглед на ответника увреждания не е достатъчно в тази насока.

Предвид гореизложеното настоящият съд намира, че са налице всички предпоставки за ангажиране на отговорността по чл. 45 ЗЗД, поради което искът се явява доказан по своето основание.

Съгласно чл. 52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968 г. понятието „справедливост“ е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания и др. В настоящия случай в резултат на причинените му травматични увреждания ищецът е претърпял както физически, така и психо-емоционални болки и страдания. Възстановителния период за физическите травми на ищеца е продължител 2-3 седмици като не се установява по категоричен начин да е имало усложнения от травмите, доколкото съдът изцяло се солидаризира с направения от вещото лице извод, че при липса на проследяваща мед. документация и изследвания е невъзможно да се приеме, че този световъртеж от централен произход е персистирал продължително и/или е довел до декомпресиранни състояния. Не следва да се вземат предвид и показанията на разпитания свидетел за възстановителен период, продължил

повече от посочения от експерта обичаен такъв (3 седмици), доколкото в тази насока е и представения от ищеца болничен за временна неработоспособност. При преценка за обезщетяването на вредите, съдът изхожда от техния характер, вид, степен и продължителност на претърпените физически и психически болки и страдания. Следва да се отчете, че особено унижително за ищеца е, че претърпеният побой е бил нанесен на публично място, в нощно заведение в присъствието на близки и приятели на ищеца по време на празненство за рожден ден. Съдът взе предвид, че ищецът е преустановил и е отбягвал социални контакти за продължителен период след инцидента. Действително, не се твърди и не се установява да са останали към настоящия момент трайни загрозяващи белези на ищеца, въпреки че ударът е бил нанесен със стъклена бутилка по главата на ищеца в областта на лицето и очите. Справедливото обезщетение за лека телесна повреда с такъв характер и при такава обстановка, с оглед възрастта на ищеца към датата на инцидента според настоящия състав е сумата от 4000,00 лева. За разликата до пълния претендиран размер от 10000,00 лева искът за неимуществени вреди следва да се отхвърли като неоснователен.

При този изход на спора, право на разноски възниква за двете страни. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК и предвид своевременно направеното искане в тази насока, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени сторените разноски съобразно представения списък по чл. 80 ГПК в размер на 400,00 лева – заплатена държавна такса, 1000,00 лева – депозит за особен представител, 400,00 лева – депозит за СМЕ и 1000,00 лева – реално заплатено адвокатско възнаграждение. Съобразно уважената част от иска следва да се присъдят разноски в общ размер на 1120,00 лева.

Така мотивиран настоящият състав на Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА В. Р. А., ЕГН ***** с адрес гр. ..., ул. „...“ № ..., ет.
ДА ЗАПЛАТИ на **Б. М. К.,** ЕГН ***** с адрес гр. ..., .. на основание **чл. 45 ЗЗД** сумата от **4000,00 лева** – обезщетение за претърпени **неимуществени вреди**, болки и страдания от претърпяната мекотъкнна травма в областта на дясна орбита изразяваща се в кръвонасядане на клепачите, две рани на дясна вежда и контузия на дясна очна ябълка с кръвоизлив под конюнктивата, в резултат на извършено на 29.08.2018 г. от ответника престъпление по чл. 130, ал. 1 НК, за което е бил признат за виновен с влязла в сила Присъда от 13.05.2021 г. по НЧХД № 3457/2019 г. по описа на СРС, НК, 112 състав и на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК** сумата от **1120,00 лева** – разноски в производството пред СРС като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата над посочения размер до пълния предявен размер от 10 000,00 лева **КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____